

người đàn bà hợp tác tìm các đồ trang sức cho tình dục. Đó là phối hợp thú vui với công việc làm ăn.

Làm Thế Nào?

Nhiều đàn ông chọn các việc làm để có cơ hội thường xuyên tiếp xúc với những vật kích thích họ. Người mê giày là một dẫn chứng cụ thể. Hẳn ta thấy kích thích dục tình khi nhìn thấy, ngửi mùi và sờ giày đàn bà và bàn chân đàn bà. Nếu xin được việc làm trong một cửa hàng bán giày phụ nữ, hẳn sẽ được trả tiền để làm cùng một việc mà lẽ ra hẳn phải trả tiền cho chủ. Trong giờ làm việc hẳn thường xuyên sờ bàn chân và giày dép phụ nữ.

Lester mê chân đàn bà đã chín năm nay. Anh ba mươi một tuổi và bắt đầu làm việc cho một hiệu bán giày thời trang phụ nữ. Anh cũng không ngờ được như thế.

Trước đây, anh đã từng đi chơi với các cô gái nhưng khi bắt đầu hôn nhau là anh lững lờ tìm xuống bàn chân họ. Nhiều lúc các cô lại có ý nghĩ khác khiến cho anh khó mò xuống chân. Tối nào tìm được một bà trẻ chịu để cho anh thủ dâm vào ngón chân cái của bà, anh coi đó là một thành công lớn. Cố nhiên việc như thế không thường xảy ra. Trong hiệu bán giày, sự việc khác hẳn:

"Ngày đầu tiên ấy, tôi gần như phát điên. Đối với một thằng khác, sự thể có thể giống như làm việc trong một căn phòng đầy các cô gái trần truồng. Thật không thể ngờ được. Hàng chục bà cứ bảo tôi sờ bàn chân. Tôi cương lên ngay từ lúc vào phòng bán hàng sáng hôm ấy cho đến phút chót. Vào lúc sắp sửa ra về tôi thủ dâm. Ấy là tôi đã cố nhịn rất nhiều lần để khỏi ra sau nhà tìm cách hạ cơn. Anh đã từng bao giờ hầu hạ hai, ba người đàn bà trong lúc đang cương cứng chưa? Tôi chỉ sợ ông chủ phát

hiện và thả hồi tôi, nhưng về sau tôi khám phá ra rằng ông cũng mân mê các bàn chân như thế."

Những chàng bán đồ lót phụ nữ đôi khi cũng gắn bó với sản phẩm của mình. Họ phát huy tốt nhất những khả năng vì để hết tâm can vào công việc làm. Ít nhất đây cũng là cách họ mô tả như vậy.

Những Cái Gì Khác Lôi Cuốn Người Ái Vật?

Thực ra không có giới hạn cho số lượng các món được lưu ý đến. Tóc, lông, mùi (cả mùi thơm lẫn mùi hôi), bàn tay, đồ trang sức và cả giọng nói nữa.

Bạn Đàn Ông Láy Giọng Nói Làm Một Món Ham Mê Như Thế Nào?

Những tên nói chuyện dâm ô trong điện thoại thường là những thằng mê về giọng nói. Chúng thấy kích thích tình dục vì giọng nói và các phản ứng âm thanh của các nạn nhân. Đây, là một chuyện thông thường:

Đã về khuya, điện thoại reo. Người đàn bà trả lời, một lát im lặng, tiếp theo là một cuộc đối thoại tục tĩu. Nó thường mô tả tục tĩu, hứa hẹn với người bên kia đầu dây (hứa hẹn không bao giờ thành sự thật), và đôi khi nhắc lại những tiếng tục tĩu. Chắc hẳn người đàn bà giận dữ phản ứng lại. Nếu không người gọi sẽ thất vọng, gác máy và gọi một cô nào khác. Nhiều người đàn bà vô tình cho hẳn cái mà hẳn đang tìm kiếm.

Hợp Tác Ừ? Hợp Tác Thế Nào?

Bằng nghe và trả lời. Nếu nàng không lưu ý đến thì chỉ việc gác máy. Người đàn ông nào có vấn đề tình dục về loại ấy đều cần một người đàn bà sẵn sàng đóng vai bổ

túc, nhỏ cũng được. Người đàn bà không muốn trả lời là giúp cho bọn ái vật nhanh chóng dập tắt lửa của chúng. Nàng chỉ cần gác máy. Anh chàng không thể đàm thoại với sự im lặng của một đường dây đã cắt.

Nếu Chúng Gọi Nữa Thì Sao?

Gác máy nữa. Chúng còn nhiều việc phải làm hơn là quay máy gọi người đàn bà ư cắt máy. Đối với thằng nào dai dẳng gọi, một câu ngắn là để giải quyết vấn đề, như sau:

N: A lô?

C: Nghe này. Cô có biết tôi sắp làm gì cô không?

N: Thôi, nghe đây. Ông điên rồi! Ông cần một bác sĩ tâm thần! Nếu ông nghe lời tôi khuyên...

C: (Gác máy).

Bọn Ái Vật Có Làm Các Việc Khác Không?

Đạo ái vật (fetishism) phân nhánh ra khắp mọi hướng và thường xuất hiện với những lệch lạc tình dục. Ví dụ như những người mê da thuộc. Họ sưu tập những đồ vật, áo quần và dụng cụ làm bằng da. Sômi da, quần da, váy da, bít tất da, ủng da, áo bằng da dành cho người điên⁽¹⁾ và các món khác nữa đều mê hoặc họ. Vài đồ vật có giá trị thực tiễn như roi da.

Thói ác dâm (sadism) và thói khổ dâm (masochism) bắt đầu nhập cuộc từ đây. Một chàng ái vật thích mặc áo quần da, để cho một cô gái quất roi vào mình và cuối cùng cô ấy bú hấn ta, như thế hấn đã bước vào lĩnh vực

* *Straijacket*: áo bludong tay dài phủ cả 2 bàn tay dùng cho người điên.

mới. Hấn là một tên khổ dâm chính hiệu. Nếu hấn lấy dây da trói cô gái lại và ép cô bú cho hấn, thì hấn là tên ác dâm.

Những Người Này Có Nguy Hiểm Không?

Hầu như không. Họ giống như những đứa trẻ nhút nhát đang dự trò chơi. Vì không thể có khoái lạc bằng tình dục người lớn, họ tìm kích thích bằng những đồ trang sức. Nói chung họ là những người vô hại chỉ vui đùa với nhau. Mặc cho roi da, thắt lưng, dây thừng và gậy sắt, hiếm có kẻ bị đòn đau. Nếu có, tuần tiếp theo họ sẽ chẳng đến dự cuộc chơi nữa.

Thế nhưng cũng có ngoại lệ. Đôi người vì bệnh tâm thần trầm trọng có thể hành động tàn bạo, giết chóc hoặc làm nạn nhân què quặt. Đây là những tên hiệp dâm, tên giết người mà các báo vẫn đăng bằng tit lớn. Những người bất hạnh này bị điên loạn và về mặt tình cảm, họ không liên quan gì đến tay ác dâm, khổ dâm cả.

Sao Lại Ác, Khổ Dâm?

Vì họ thường đổi vai trò qua lại. Tên ác dâm tàn ác của tuần này có thể biến thành tay khổ dâm khúm núm của tuần sau. Tất cả chỉ là để làm trò đùa, mặc dù những người dự cuộc đóng vai trò thật nghiêm túc. Những tay ái vật đồng tính cũng là hỗn hợp của nhiều loại người.

Bằng Cách Nào?

Họ là những người lệch lạc tình dục sử dụng các vật mà họ bị mê hoặc. Đối với họ, sưu tập giống như một thú tiêu khiển, nó có liên quan đến điều họ quan tâm nhất: đồng tính ái. Họ sưu tập các thứ như giày lao động rách

của đàn ông, đồ lót đàn ông...Trái với "đạo thờ đồ lót" thông thường, họ dùng những vật ấy vào việc tình dục.

Giữa Một Người Sư Tập Đồ Vật Và Một Kẻ Ái Vật Có Gì Khác Nhau Không?

Đôi khi cũng khó nói. Các hoạt động của họ có thể giống nhau. Một người đàn ông sư tập quần lót phụ nữ có thể kiếm được những món này trong các cuộc chinh phục tình dục của anh ta. Có kẻ lại mua cùng loại ấy để dùng vào việc thủ dâm. Người thứ nhất là kẻ ái vật bán thời gian. Việc sư tập chỉ phụ thuộc vào hoạt động sinh lý của chính hắn. Còn người đi mua đồ lót thì đúng là ái vật hoàn toàn.

Thỉnh thoảng cũng dễ bị lẫn lộn. Như một người đàn bà nọ đâm đĩa nước mắt đến than phiền với bác sĩ rằng chồng mình là một người bị lệch lạc tình dục. Sau hăm hai năm lấy nhau, nay nàng mới khám phá ra bộ sưu tập khổng lồ của chàng về các ủng cũ, ủng đàn bà lẫn ủng đàn ông. Anh chàng thuê một phòng lớn trong thành phố để chứa những món ấy — trên 400 chiếc — và cứ mỗi tuần anh lại để ra một hai đêm đến đấy một mình kiểm lại bộ sưu tập. ⁽¹⁾

Vợ: Nhưng thưa bác sĩ, tôi không thể tưởng tượng anh ta như thế! Sau bao nhiêu năm nay rồi bỗng nhiên tôi mới thấy.

B.S: Vậy bà không nghi rằng có cái gì đó đang xảy ra khi ông nhà bỏ bà ở nhà một mình hai đêm mỗi tuần ư?

Vợ: Đúng là như thế đấy. Anh ấy bảo với tôi ngay từ

* Chúng tôi giữ đoạn này để bạn đọc tham khảo, đối với các dân tộc Á Đông lệch lạc tình dục như vật rất hiếm. Ở nước ta ngoại trừ ác dâm và khố dâm (hình thức nhẹ nhàng hơn phương Tây) cũng không hiếm lắm. Các hình thức lệch lạc khác cũng hiếm.

đầu cơ mà. Anh ấy bảo anh phải bỏ cả đêm để kiểm tra lại ủng cũ ⁽¹⁾ của anh.

B.S: Vậy tại sao mãi đến bây giờ bà mới điên đầu?

Vợ: Đúng là như thế đấy. Trong hăm hai năm, tôi vẫn tưởng anh ấy nói về sách cũ ⁽¹⁾.

Những Người Sư Tập Sách Báo Khiêu Dâm Cũng Là Những Fetishist Chẳng?

Không nhất thiết như thế. Những cách trình bày hoạt động tình dục đều đã xưa như trái đất. Sách báo khiêu dâm là từ ngữ tương đương với chữ "pornography". Nó phát xuất từ hai chữ Hy Lạp, porno nghĩa là "bẩn" và graphos nghĩa là "chữ". Cho nên pornography đồng nghĩa với "chữ nghĩa bẩn thỉu". Nhưng biểu diễn hành vi tình dục lại không dơ bẩn, nó chỉ mô tả vài việc mà người ta làm. Ba trăm năm trước đây, người ta chưa có tư tưởng về khiêu dâm.

Như Thế Nào?

Cho đến lúc ấy, hình vẽ và bài viết đều được coi là để giải trí, như bất cứ hình thức văn chương hoặc hội họa nào khác. Tại nhiều nơi trên thế giới ngày nay vẫn còn như thế.

Tại Trung Quốc, Nhật Bản, Ấn Độ, Châu Phi, Trung Đông và nhiều nơi ở Âu Châu, việc mô tả đàn ông và đàn bà làm công việc tình dục là bình thường, không tục tĩu chút nào. Cái mà chúng ta cho là khiêu dâm lại có vai trò quan trọng trong đời sống xã hội và tôn giáo của họ.

⁽¹⁾ Ủng cũ (old boots), sách cũ (old books), tiếng Anh nói giống nhau.

Trong Đời Sống Xã Hội Và Tôn Giáo ư?

Vâng. Tại Nhật Bản mỗi cặp tân hôn được tặng một quyển sách có minh họa rất đầy đủ về các kiểu hoạt động sinh lý. Người ta coi đó là vinh dự của người tặng món quà mà theo tục lệ phải để dưới gối của đôi vợ chồng mới để đảm bảo một đêm tân hôn đáng nhớ.

Còn Về Phần Tôn Giáo?

Ở Ấn Độ có đền thờ Mặt Trời của Konarak, một kiệt tác kiến trúc. Mặt ngoài tường của đền thờ có sắp kín những pho tượng lớn bằng người thật mô tả đàn ông và đàn bà đang giao hợp đủ các kiểu. Những kiểu khác nữa cũng đều được thể hiện một cách rộng rãi và sống động. Một trong các quan niệm tôn giáo ở Ấn Độ là hưởng thụ tối đa những thú vui của cuộc đời này và tình dục là một phần của sự hưởng thụ ấy. Cố nhiên, họ kiếm lời to vì đã lôi kéo được những nhà du lịch ngoan đạo tới tới lui lui nhìn xem những "bức tượng bản" ấy. Thật ra, người Mỹ và người Châu Âu là những khách hàng tốt nhất vì ở Hoa Kỳ và nhiều nơi ở Tây Âu sách vở về tình dục đều bị dẹp bỏ.

Sao Lại Thế?

Có lẽ do sự phẫn nộ của đạo đức. Nhiều người, kể cả những người làm luật và ra lệnh làm luật, đều tin rằng sách báo khiêu dâm là xấu. Nhưng họ cũng bù đắp lại cho những người bán sách báo khiêu dâm.

Tám ảnh người đàn bà không thể bán được năm xu nếu nàng mặc quần áo, nhưng lại có thể bán hai đôla rưỡi nếu nàng trần truồng và phô hết những bộ phận của

minh. Đấy vốn là sự thật đối với các hình thức khiêu dâm khác.

Mới rồi ở Đan Mạch, khi những hạn chế về việc trình bày tình dục được giải tỏa, thì giá bán những món ấy đã tụt xuống khoảng bốn mươi phần trăm. Có lẽ càng cấm thì càng hấp dẫn.

Khiêu dâm vẫn theo kịp những tiến bộ kỹ thuật của nền văn minh chúng ta. Bắt đầu từ các bản vẽ. Nó đã tiến triển nhờ phát minh ra nhiếp ảnh. Đôi bức ảnh đầu tiên là hình khiêu dâm phối trí rất khéo. Điện ảnh càng làm linh hoạt hơn nữa. Rồi đến âm thanh, phim màu (technicolor), màn ảnh rộng và âm thanh nổi. Các nhà khiêu dâm luôn luôn theo kịp thời thượng. Tiến bộ kế tiếp ở chân trời là Feelies, loại điện ảnh trong đó khán giả thực sự sờ mó, ngửi mùi và nếm cảnh phim. Như thế có nghĩa là sự sụp đổ của khiêu dâm. Tiến trình có lẽ đã đi giáp một vòng để trở lại việc giao hợp.

Khiêu Dâm Thực Sự Giống Như Cái Gì?

Trong đa số các loại khiêu dâm có thể chia ra làm hai: nhìn và nghe mô tả bằng văn chương. Ngày nay phần lớn khiêu dâm bằng thị giác gồm có ảnh chụp, mà về cơ bản, tất cả đều giống nhau. Bộ sưu tập của người mới vỡ lòng cho thấy người đàn bà trần truồng — vú và bộ phận sinh dục được làm nổi bật lên. Vì tất cả những người nữ đều có thiết bị như nhau, nếu bạn trông thấy một người thì coi như trông thấy tất cả. Một khi đã phát hiện rằng đàn bà có một âm vật, âm hộ, môi và vú, thì còn có gì nữa để ngạc nhiên đâu.

Loại khiêu dâm bằng thị giác tiếp theo là hình ảnh đàn ông và đàn bà giao hợp. Những hình ảnh này cho thấy rõ dương vật và âm hộ cùng đi với nhau bằng cách

nào đó. Toàn bộ sưu tập của nhóm này gồm có ba mươi sáu kiểu mà đa số đều không thể làm được, ngoại trừ những tay xiếc uốn dẻo.

Khi khách hàng ngắm chán các ảnh trần trường thì nhìn trò "bú" cũng thêm phần tiêu khiển, vì cơ thể con người đều giống nhau nên các tài liệu khiêu dâm dễ trở nên nhàm chán và đơn điệu. Những hình ảnh không có chiều thứ ba đều thiếu sự sinh động của người thật.

Còn Sách Báo Khiêu Dâm Thì Sao?

Nó cũng chịu chung chứng bệnh của tranh ảnh là buồn chán. Những bài mô tả rất nhiệt tình về một dương vật khổng lồ đi vào một âm đạo không đáy, dương vật của những người nam với khả năng tình dục vô tận phục vụ những người nữ khát vọng vô biên, đã bắt đầu gây buồn chán ở chương thứ tư.

Vì tài liệu khiêu dâm viết ra nhằm một mục đích đặc biệt, nó khó có giá trị văn chương.

Mục Đích Của Khiêu Dâm Là Gì?

Khiêu dâm chủ yếu là thứ để thay thế hoạt động tình dục. Những người sẵn lòng hoặc không thể tổ chức những hoạt động tình dục với người khác đều quay về một thế giới kiểu cách, gồm các hình ảnh và câu chuyện kể về chiến công của những người dũng cảm hơn mình về mặt này. Ít nhất chín mươi chín phần trăm các thứ khiêu dâm được dùng làm mào đầu cho thủ dâm, đàn ông vẫn là những nhà tiêu thụ chính nhưng đàn bà cũng có liên quan. Một phần trăm còn lại được dùng làm mào đầu cho giao hợp giữa người dị tính hay đồng tính ái.

Khiêu Dâm Không Có Hại Sao?

Thật khó nói hại như thế nào. Khiêu dâm chỉ đơn giản mô tả con người đúng thực tế, những cơ quan sinh dục và hết chuyện. Nó cho ta thấy họ đang làm điều mà họ thực sự làm, với những cơ quan này. Mọi người đều có cơ quan sinh dục và mọi người đều dùng chúng, bằng cách này hay cách khác.

Thế Nó Có Khuyến Khích Tội Ác Về Tình Dục Không?

Cho đến nay chưa hề có một trường hợp chính thức nào về bất cứ kẻ nào bị sách báo khiêu dâm thúc đẩy phạm tội ác tình dục. Thịnh thoảng có kẻ bị bắt sau một vụ sát nhân vì tình dục đặc biệt ghê tởm và sách báo khiêu dâm đã được tìm thấy trong phòng. Quanh đấy cũng còn tìm thấy một quyển tự điển, một danh bạ điện thoại và có khi một quyển Kinh Thánh nữa. Nhiều nhà tâm thần học, nhiều viên chức cảnh sát và thẩm phán thấy rằng sách báo khiêu dâm là một chiếc "van" an toàn và hữu ích để tháo bớt những căng thẳng về tình dục của những tên tội phạm có nhiều tiềm lực để ngăn ngừa bọn chúng đem những điều tưởng tượng kỳ quặc áp dụng vào kẻ khác.

Sách Báo Khiêu Dâm Có Tốt Với Trẻ Con Không?

Chắc là không. Nhưng cũng không nhất thiết là xấu cho chúng nó. Nếu toàn thể kiến thức về tình dục của chúng nó được thu thập qua những câu chuyện hơi quá đáng của những nhà khiêu dâm, chúng nó sẽ gặp rắc rối. Nhưng nếu được giáo dục tốt về tình dục, các sách báo khiêu dâm sẽ không thể làm hại chúng được.

Được Giáo Dục Về Tình Dục Là Thế Nào?

Lý tưởng nhất là nhờ cha mẹ. Với tình thương yêu và sự thông cảm, cha mẹ liên tục giải thích và hướng dẫn giới tính cho con, đây là hình thức giáo dục sinh lý lý tưởng. Tiếc thay nhiều bậc cha mẹ không có khả năng làm việc này. Sự thiếu hiểu biết về sinh dục và lúng túng trong thảo luận vấn đề sinh dục, không cho phép giúp đỡ con cái như ý muốn. Lúc đó gánh nặng phải chuyển cho nhà trường, trong khi nhà trường càng bị cản trở hơn nữa nên không thể thích nghi kiến thức đúng với nhu cầu từng cá nhân học sinh. Và lại nhà trường cũng còn bị ràng buộc vì luật lệ đạo đức hiện hành thường bị lạc hậu khoảng ba mươi năm so với đời sống tình dục đương thời.

Câu Trả Lời Gì?

Giáo dục từ phía cha mẹ. Nếu hiểu biết về ăn uống của người cha (hay mẹ) cũng nghèo nàn như hiểu biết về sinh lý, hẳn vị ấy phải nhanh chóng chết đói. Tuy nhiên một chế độ dinh dưỡng kém khôn ngoan vẫn chưa đủ sức mạnh gây bất hạnh bằng những hành vi tình dục không thực tế.

CHƯƠNG XI

HẠN CHẾ SINH SẢN